

8 / 2013

LUNARIA

Měsíčník pro občany Petrohradu, Černčic a Bílence

VYDÁVÁ OBEC PETROHRAD

CENA 5,- Kč

Milé čtenářky a milí čtenáři,

žijeme v krajině, která je po staletí formována a tvarována zemědělskou činností, a proto v srpnovém úvodníku nelze toto téma jen tak bez povšimnutí obejít.

Stačí jít na procházku, vyjet si autem nebo se jen tak rozhlédnout a už si tuto skutečnost uvědomíme – pole a políčka, louky, chmelnice, cesty křižující tento kraj, to vše dává naší krajině její podobu, tvar a barevnost. Všimli jste si, jak mají strniště čerstvě posekaných polí nádhernou zlatou barvu, která úžasně vyniká a září v kontrastu s tmavou zelení stromů? Je to tak úžasný obraz, snad proto, že trvá krátce, protože pole jsou následně zorána a pak nabízejí měkké odstíny hnědé barvy. Krajina se neustále mění a v tom je pravé kouzlo okamžiku.

Nemusíme se však pouze dívat, můžeme ji vnímat poslechem – když se zaposloucháme do okolních zvuků, nelze nepostřehnout, jak v tomto čase převažují burácivé hlasy traktorů a monotónní dunění kombajnů. Když jsem byla malá, k vesnici této doby patřil ještě další typický zvuk – cinkání lžic o ešusy. To jsme věděli, že česáči chmele jdou do závodní jídelny na večeři – chodily jich celé zástupy, protože chmel se česal ručně a těch rukou bylo třeba

hodně. Také jsem si tímto způsobem o prázdninách v době studií přivydělávala.

Na chmelnici jsme seděli na malé stoličce, na klíně chmelový štok a pak rychle otrhávat šišky chmele do koše. Splným košem (a že to trvalo, než se naplnil) se šlo k míře, kde se chmel sypal do nádoby, která odměřila jeden věrtel. Za každý věrtel jsme dostali žeton a podle jejich množství výplatu. Obdivovala jsem rychlost a obratnost starých babiček, které naplnily koš zázračně brzy a ještě si stihly při této činnosti, pro nás mladé a nezkušené tak náročné, povídat a vyprávět. I to patřilo atmosféře na chmelnici – příběhy a zážitky doplněné typickou vůní chmele, drsností jeho listů, polévkou z ešusu a nadějí, že další den nám to česání půjde rychleji a lépe. A pokud člověk chtěl a snažil se napodobit způsob starších a zkušených, určitě se to podařilo. Dnes, v době moderních technologií, poznáme, že probíhá sklizeň chmele, podle prázdných chmelnic a bláta na silnici. Cinkání lžic a ešusů patří minulosti, vrátit to nelze a snad bychom to ani nechtěli, ale vzpomínat můžeme v každé době, protože vzpomínky patří k životu.

RYTÍŘ CHMELOVÉHO ŘÁDU

Ve dnech 5. - 8. srpna 2013 se uskutečnil Mezinárodní chmelový kongres ve městě Poperinge v Belgii. V závěru tohoto kongresu bylo oceněno několik osob, které se zasloužily o rozvoj a vyšší efektivitu pěstování chmele.

Byly oceněny osoby z výzkumu, státní správy, ale také z praxe. Jedním z vyznamenaných byl pan Zdeněk Hausner, který obdržel titul RYTÍŘ CHMELOVÉHO ŘÁDU. Je to velká pocta pro něho samotného, ale i pro Českou republiku a pro firmu, kde pracuje - Petrohradská, společnost s r. o.

Jen pro ilustraci je možné zmínit, že stejné vyznamenání získali dámy a pánové z Nového Zélandu, BRD, Slovinska. Například byla oceněna poslankyně spolkového sněmu, ministr zemědělství Bavorska či profesor bruselské univerzity.

Petrohradská, společnost s r. o. si práce pana Hausnera váží – jeho zásluhy jsou viditelné zdaleka. Pokud se zastavíte u chmelnice, o kterou se pan Hausner stará, poznáte to sami.

Ing. Petr Čapek

Z HISTORIE CHMELOVÉHO ŘÁDU

(vybráno z internetu)

Chmelový řád byl založen Janem Neohroženým, narozeným v roce 1371 v Dijonu, synem Filipa Odvážného, vévody burgundského a krále brabantského, a měl vyznamenat a poctit všechny pány, kteří přispěli svou prací k rozvoji a k blahu této ušlechtilé rostliny pro výrobu piva tak důležité.

Ve francouzském Strasbourgu byl roku 1958 obnoven chmelový institut, který ve středověku ve vinařské Francii založil Jan Neohrožený. Kromě své neohroženosti proslul i tím, že prosazoval a propagoval vaření piva s přídavkem chmele, což v té době nebyla až tak samozřejmost. Možná z doslechu víte, nebo jste sami při cestách po světě vyzkoušeli pivo zázvorové, třešňové či malinové. Ale nejrozšířenější je právě pivo s chuťovým a stabilizujícím přídavkem chmele. Podle encyklopedií je pivo kvašený, slabě alkoholický nápoj vyráběný z obilného sladu, vody a dalších přísad, který se těší značné oblibě po celém světě. Pivo se varí již od nepaměti a není možné přesně určit čas a místo, kdy a kde bylo pivo vynalezeno. Jako země původu se nejvíce uvádí Mezopotámie a doba vzniku přibližně 7 tisíc let př. n. l.

Před více než padesáti lety byla tato tradice obnovena a má znovu poctit své následníky, kteří byli oceňováni ve 14. století. Návrhy na udělení tohoto významného řádu podávají organizace pěstitelů chmele z členských zemí mezinárodní chmelařské organizace pro ty, kteří se svým dílem zasloužili nejvíce o rozvoj a slávu chmelařství.

Chmelový řád má tři stupně. Základní stupeň je Rytíř (Ritter), následuje Důstojník (Officer) a nejvyšší je Velitel (Commander). Za celou novodobou padesátiletou existenci řádu bylo chmelařským odborníkům z celého Československa uděleno asi 200 rytířských titulů, deset titulů Důstojník, a z nich dva obdrželi titul nejvyšší.

Z HISTORIE PĚSTOVÁNÍ CHMELE

Pěstování chmele má v českých zemích tisíciletou tradici. První ojedinělé zprávy o chmelu pocházejí z 8. a 9. století. Na přelomu tisíciletí zpráv přibývá a je zřejmé, že šlo o plodinu velmi významného hospodářského využití. Již začátkem druhého tisíciletí se chmel z Čech vyvážel po Labi do sousedních zemí.

V seznamu vyváženého zboží z Čech z roku 1101 je také chmel, který se dostával v Hamburku na známé "Forum humuli", kde byl hodnocen zvláštními znalci. Nadační listina Vratislava II. z roku 1088 ukládá knížecím statkům povinnost odevzdávat vyšehradskému kostelu desátek chmele.

K významnému rozšíření a zvelebení chmelařství došlo za panování císaře Karla IV., který si byl vědom předností chmele pěstovaného v Čechách. Z některých jeho opatření je zřejmý i určitý způsob ochrany směřující proti vývozu sádí i dozor nad jeho pěstováním. Chmel se pěstoval na mnoha místech v Čechách. Postupně se jeho pěstování soustřeďovalo na Rakovnicko, Lounsko, Úštěcko a Klatovsko. Vytvářela se sdružení měšťanů, která vydávala platné řády pro pěstitele chmele a současně vznikaly nové profese zabezpečující

ochranu chmele - dozorci, cejchovníci, měřiči aj.

V období třicetileté války (1618 až 1648) bylo pěstování chmele v českých zemích vážně ohroženo, což bylo příležitostí pro jiné země k rozšíření jeho pěstování. V této době se sád' českého chmele používala pro zakládání chmelnic v Braniborsku, Slezsku, Bavorsku, Štýrsku, Bádensku, v Rusku a jinde. K dalšímu rozmachu chmelařství v českých zemích došlo za Josefa II. Četné posudky z druhé poloviny 18. století potvrzují, že již tehdy měl český chmel výbornou kvalitu. Použijeme vyjádření univerzitního profesora Neumana z roku 1759, který doslovně uvádí: " V tom je jednomyslnost, že Čechy mají nejlepší chmel".

S rozvojem pivovarnictví a obchodu v 18. a zejména 19. století se objevují i některé negativní průvodní jevy, jako je snaha prodávat za český chmel i méně hodnotné zboží. Dříve přijatá opatření nestačila, proto byla zřízena v roce 1884 Známkovna chmele v Žatci. Od této doby byla přijata řada zákonných opatření. Připomínáme zákony ze začátku 20. století, z dvacátých let, zákonná opatření po druhé světové válce a nejnovější zákon o chmelu č. 97/1996 Sb. (vybráno z internetu)

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

Tříděný odpad

Děkujeme všem, kteří využívají pravidelného svozu žlutých a oranžových pytlů na tříděný odpad, nebo používají kontejnery na tříděný odpad. Díky třídění se výrazně nezvyšuje množství komunálního odpadu a trvale žijícím občanům se zatím nemusel zvyšovat poplatek za odvoz komunálního odpadu.

Jsou mezi námi i občané, kteří si nevšimli, že barevné kontejnery jsou určeny pouze na tříděný odpad!

Žlutý kontejner - plasty

Zelený kontejner - sklo

Modrý kontejner - papír

**Do barevných kontejnerů nepatří
ostatní komunální odpad!!!**

Obec Petrohrad tak zaplatí pouze za vývoz a dostane peníze za tříděný materiál. Jakmile se v kontejneru vyskytne nevytříděný odpad, je kontejner vyvezen jako komunální odpad a práce všech, kteří poctivě třídí, je zmařena. Pokud znáte někoho, kdo nepozná, že do barevného kontejneru patří pouze tříděný odpad, prosím, vysvětlete mu to.

Řidiči – neparkujte prosím před místy s kontejnery, pokud nejsou vyvezeny v pravidelném termínu, musí být zajištěn nový svoz a znovu zaplacen.

V případě, že vám nestačí popelnice v daný měsíc, použijte velké kontejnery na našich dvorech. Pracovníci Obce Petrohrad vám je odemknou.

Co možná nevíte?

Občané Petrohradu, Černčic a Bílence, kteří mají zaplacen poplatek za odvoz komunálního odpadu, mohou využívat sběrného dvora, nově vybudovaného v Kryrech. Na sběrný dvůr lze ukládat směsný odpad, suť, nadměrný odpad. Ceny za uložení odpadu byly stanoveny takto:

Katalogové číslo	Název	ks/kg/l	Kč
200121	Zářivky a výbojky	1	zdarma
160103	Pneu osobní	1	33,-
160103	Pneu avia	1	88,-
160103	Pneu nákladní jiné	1	176,-
160103	Pneu traktor	1	330,-
160601	Olověné akumulátory	1	zdarma
150110	Obaly znečištěné	1	14,-
200123	Lednice (odpad)	1	10,-
200135	TV, monitory (odpad)	1	8,-
200136	Elektrošrot (odpad)	1	5,-
130205	Oleje (odpad)	1	8,-
160107	Olejové filtry	1	13,-
150202	Abs. čin. čistící mater.	1	13,-
108111	Odpadní barvy	1	14,-
150101	Papír	1	zdarma
150102	Plast	1	zdarma
200301	Směsný kom. odpad	1	3,-
200307	Velkoobjemový odp.	1	3,-
170904	Stavební suť	1	1,-

Katalogové číslo	Název	ks/kg/l	Kč
160103	Pneu osobní	ks	20,-
160103	Pneu avia	ks	50,-
160103	Pneu nákladní jiné	ks	80,-
160103	Pneu traktor	ks	150,-

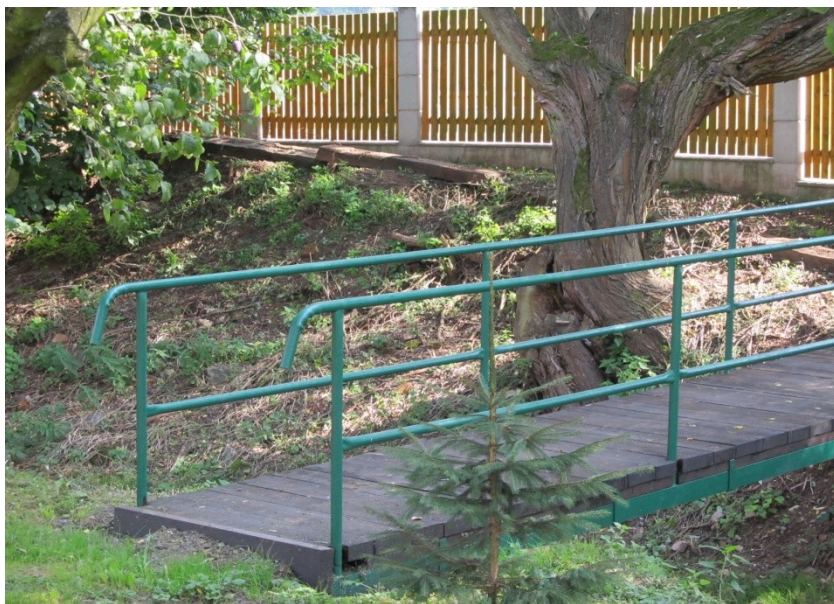
Katalogové číslo	Název	Limit v kg	Období
170904	Stavební suť	500	1 rok

Nová čistírna odpadních vod

V Petrohradě se vybudovala kanalizace za 34,5 miliónu, jednou z podmínek uskutečnění této akce tak nutné pro budoucnost každé obce a města se stala rekonstrukce stávající čistírny odpadních vod v Černčicích. Firma dokončila svou práci, zasadila stromky, místo uklidila tak, že dnes nelze poznat, že se na tomto místě pracovalo. Zatím jediným problémem je zápach unikající ze šachet kanalizace, samozřejmě se tato situace řeší a bude řešit. Bezchybné fungování nového typu čistírny, která pracuje na bázi elektrolýzy, je záležitostí správného seřízení a nastavení, a protože čistírna je prvním zařízením v republice, přirozeně a samozřejmě to přináší problémy. Jak jinak, ale musíme věřit, že se vše vyřeší tak, abychom mohli být spokojeni. K čistírně je připojen Petrohrad a Černčice, během dvou měsíců dojde k připojení Psychiatrické léčebny Petrohrad.

Aktuální drobnosti

Kdo chodí na procházky černčickou ulicí ke hřbitovu, dobře ví, že toto místo bylo ještě před prázdninami zarostlé křovím a lebedou, po lávce se nedalo přejít, protože tam nebylo jediné prkno, zábradlí zrezivělé. Obec oba svahy kolem potoka nechala vyčistit a

upravit, a protože v domě nedaleko lávky bydlí velmi pracovitý a zručný pan Mašek, který již řadu let dává do pořádku dům se zahradou, požádal ho místostarosta, zdali by také z materiálu dodaného obcí neopravil tuto lávku. Pan Mašek souhlasil s jedinou podmínkou – nechce za to žádné peníze.

A tak během léta bylo vidět a slyšet pana Maška, jak brousí, natírá, řeže, zatlouká hřebíky a lakuje.

Výsledkem je krásná lávka – někdo by řekl, že je to obyčejná věc, proč o tom psát. Ano, je to drobnost, maličkost, ale toto místo se stalo hezčím, čistějším, upravenějším díky šikovným rukám člověka, pro něhož je práce radostí a potěšením. Děkujeme panu Maškovi a věříme, že podobně jako on se hodně lidí dívá kolem sebe a vidí maličkosti, kterými lze přinášet radost druhým a naši vesnici udělat hezčí.

Tato pamětní deska byla umístěna na petrohradském hřbitově. Nechal ji zhotovit a instalovat Ing. Petr Čapek.

Z kroniky obce ...

I v naší obci žil legionář

Přiznávám se, že až do nedávné doby jsem při studiu materiálů nenarazil na materiály o spojitosti historie Petrohradu, Černčic a Bílence s historií Československých legií v době

světové války. Náhodně jsem letos narazil na doklady o tom, že i v naší obci, konkrétně v Petrohradě, žil příslušník Československých legií v Rusku. Tímto legionářem

byl pan **Tomáš Archmann**.

Podle dobových dokladů byl pan Tomáš Archmann, narozený roku 1896 v Horní Bělé u Kaznějova, příslušníkem 3. Střeleckého pluku Jana Žižky z Trocnova, který byl částí Československé střelecké brigády Československých legií v Rusku. Brigádu tvořil pluk společně s 1. Střeleckým plukem Mistra Jana Husa a 2. Střeleckým plukem Jiřího z Poděbrad. Zmiňované pluky o síle 3500 mužů se jako první z našich legií zapojily do bojů. Dne 2. července 1917 vybojovali legionáři na území Ukrajiny velkou bitvu u Zborova. Při útoku prorazili čtyři obranné linie rakousko-uherské armády, které hájilo 5500 mužů. Zabavili mnoho válečného materiálu včetně 20 děl a zajali 3300 mužů, z toho 62 důstojníků. Ztráty legionářů byly: 167 mrtvých, 11 pohřešovaných a 700 raněných. Úspěch byl natolik výrazný, že ruská vláda zrušila veškerá omezení na formování dalších legionářských jednotek z českých a slovenských zajatců.

Je zajímavé, že proti legionářům u Zborova stály vedle uherských pluků a rakouských pluků i pluky tvořené z velké části Čechy. Jednalo se o 35. pěší pluk (známí pětatřicátníci z Plzně) a 75. pěší pluk z Jindřichova Hradce.

V bitvě bojoval v legiích také pozdější plukovník a generál Ludvík Svoboda, který budoval československé zahraniční vojsko v Rusku i za 2. světové války a v roce 1968 byl zvolen československým prezidentem. V bitvě u Zborova byli zraněni také Jan Syrový (přišel zde o oko), pozdější generál československé armády a předseda vlády v období po Mnichovu, a Otakar Husák, pozdější generál českosloven. armády.

Píši o této bitvě úmyslně, neboť jejím účastníkem byl i Tomáš Archmann. Za účast v bitvě byl vyznamenán v roce 1947 „**Zborovskou pamětní medailí**“ (dekret o vyznamenání podepsal tehdejší ministr národní obrany generál Ludvík Svoboda) a byla mu udělena velitelem 3. Střeleckého pluku i

„Medaile trocnovského hrdiny“

za účast v boji za osvobození českého a slovenského národa. Pan Tomáš Archmann přišel do Petrohradu v době počátků první československé republiky jako jeden z celé řady českých železničářů. Při pozemkové reformě ve dvacátých letech minulého století získal přiděl půdy v nově budované části Petrohradu, postavil si zde rodinný dům a zřídil i menší zemědělské hospodářství. Byl otcem početné rodiny. S manželkou měli sedm dcer a jednoho syna. Tři z těchto dcer jsou i dnes se svými rodinami občany naší obce. Žijí zde i některá z vnoučat, pravnoučat i praprawnoučat.

Po zabrání Sudet hitlerovským Německem odešel Tomáš Archmann s rodinou, stejně jako téměř všichni Češi z obce, do neobsazené části

Československa. Válečnou dobu přežila rodina na území Protektorátu Čechy a Morava v Radnicích, kde pan Archmann pracoval jako železničář. Po osvobození Petrohradu Rudou armádou v květnu 1945 se rodina vrátila a ujala se opět svého majetku.

Pan Tomáš Archmann zemřel ve věku 74 let v roce 1970.

Já sám si na něho dobře pamatuji. Často se setkával s mým otcem, který ho oslovoval „Tomši“ a byli spolu i členy sboru dobrovolných hasičů. Po smrti mého otce v roce 1954 mne jako soused seznamoval s finesami chovu králíků. Tehdy jsem neměl ani tušení, že je to bývalý legionář. V padesátých letech se „to nenosilo“ a bylo lépe o tom nevědět.

RNDr. Václav Špilar, kronikář

FOTBALOVÝ TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

V sobotu 10. 8. 2013 se konal v Petrohradě fotbalový turnaj. Zpočátku to vypadalo, že budeme muset tuto akci odvolat, jelikož se nikdo do předem určeného termínu nepřihlásil. Nakonec se zaregistrovalo 10 mužstev - přes 80 lidí. Jedno z nich bylo i ženské mužstvo, které vedla místní obyvatelka paní Sochorová. Další týmy přijely například z Podbořan, Plzně, Kladna, Blatna, Stebna, Kryr. Jsem za to velmi ráda, protože je vidět, že se o naši obci mluví a lidé z okolí i ze vzdálenějších míst se o dění v ní zajímají.

Po celý den vládla na hřišti skvělá a přátelská nálada. Nikdo se nepopral, nehádal, ani si nestěžoval. Turnaj skončil kolem 16. hodiny, kdy každé mužstvo obdrželo vítězný pohár a cenu.

Nakonec bych chtěla poděkovat těm, kteří mi s realizací turnaje pomáhali, protože sám člověk nesvede nic, a já jsem ráda, že se i v prázdninovém čase mohu obrátit na mnohé z nich a vědět, že mě neodmítnou.

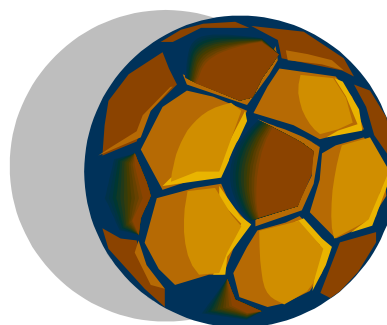
Velké díky patří Obci Petrohrad, Lukáši Halámkovi, Borisovi Koröšimu, manželům Hečkovým, Psychiatrické léčebně Petrohrad, Sokolu Petrohrad a především panu Učíkovi, který připravil harmonogram celého dne.

Snad i tato sportovní akce se stane v naší vesnici tradicí.

Eva Učíková ml.

Výsledky

1. Cheza team – Podbořany
2. Trafi Kladno
3. ALL Star Kryry
4. FK Zlobři Petrohrad
5. EL Galacticos – Plzeň
6. Hospoda u Čamtáka
7. Čamtáková stará garda
8. FC Barborka
9. Čamtačky
10. Blatno

Eva Učíková předává jednotlivým týmům poháry a ceny. Z tváří fotbalových účastníků lze vyčíst skvělou náladu a radost z dobře připravené akce, z krásného dne a příjemných sportovních zážitků. Podobné pocity s nimi sdílejí určitě i diváci.

LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Poslední srpnovou sobotu se přišly petrohradské děti rozloučit s prázdninami. Na hřišti byla pro ně připravena akce, kterou zorganizovali členové Sboru dobrovolných hasičů. V celé řadě soutěží a aktivit si děti ověřily svou obratnost, zdatnost, dokonce znalosti ze zdravotní výchovy.

Například vodou z hadice mířily na terč, házely kroužky, skládaly puzzle, skákaly v pytlicích, hledaly plyšáky. Starší děti si vyzkoušely hasičský útok, mladší

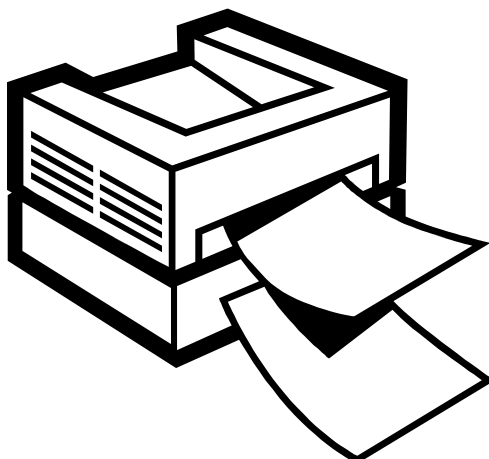
manipulaci s hadicí, z níž stříká voda.

Poté Anička Šachová předvedla cvičení se svými dvěma psy – překonávání překážek. Nakonec si děti opekly špekáčky a dostaly balíčky.

Odpoledne strávené na hřišti se vydařilo a příští rok se budete moci přijít pobavit znovu. Děkujeme pořadatelům této akce a dětem přejeme příjemný začátek nového školního roku.

UPOZORNĚNÍ

**Již od tohoto vydání bude cena Lunarie 5,- Kč.
Důvodem této změny jsou stále se zvyšující náklady na tisk.**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní výročí v srpnu 2013

Sochorová Alena – Petrohrad
Pekarčíková Štefana – Petrohrad
Slavata Miroslav – Petrohrad
Lukášková Jana – Petrohrad
Schössner Horst – Petrohrad
Fodorová Miloslava – Petrohrad

Úmrtí:
Zdeněk Seifert – Černčice

LUNARIA, měsíčník Obce Petrohrad

Redakce: Marie Vránová, Ivana Hůrková, Eva Učíková, Lada Tomanová

Adresa: Obecní úřad Petrohrad, Petrohrad 146, 439 85

Kontakty: tel./fax : 415 219 020 e-mail: obec.petrohrad@iol.cz

lunaria.petrohrad@seznam.cz